

(Tordenskjold, Peter Wessel)

Den trondhjemske Søhelt
Peter Tordenskjolds
Levnetsløb.

Tone. Dagen viger og gaar bort.

Jeg vil sjuenge om en Helt som var af den ægte Belt;
Om en Herre kjælt og bold, Om vor tappre Tordenskjold.

2. Ham Naturen dannebe Til saa stor en Tjeneste,
Til saa megen Nytte for Begge Rigerne i Nord.

3. Denne Krig en Vhild fik Ved vor fjerde Frederik,
Da de Svenske tænkte at Vinde Landet som en Skat.

4. Han, som Torden var i Krig, Stred saa kjælt
og tappertig; Imod Svenskens Magt og Vold Var
han ret en Tordenskjold.

5. Han var modig, munter, kjælt, Fienden han jaged
vælt; Han sin Tapperhed og Gid Biste ubi Krigens Tid.

6. Han var ikke feig og fly, Han var sødt i Trond-
hjems Vh; Raadmand Johan Wessel var Den, som
hannem avlet far.

7. Samme Fader avlede Atten fulde Søskende:
Døttre sex og Søner tolv, En af dem var Tordenskjold.

8. Da han vorte og var ung, Var hans Skjæbne
noget tung; Thi han lidt ustyrlig var, Hvilkens Ehge
Flere har.

9. Bogen han ei lære vil, Haandværk sættes han
da til; Dette dog anstod ham ei, Men han tog en
anden Vej.

10. Kongen var Thronhjems Vh, Da var Lei-
lighed at fly; Han da reiste uforsagt, Kjøbenhavn
stod i hans Vgt.

11. Allersørst blev han Lakei; dette ngttede ham ei.
Han da Sted paa Holmen fik For at lære Sjø-
mands-Stik.

12. Siden til Ostindien Gjorde han en Reise hen;
Alle ham da Prisen gav, At han holdt sig kjælt
og bræv.

V box 16:452

13. Han til sin Forfremmelse kom blandt Sjø-Radetterne. Ethernandskunsten lærte han; Dette stod ham herlig an.

14. Han som Ethernand gaar da hen Til Ostindien igjen; Ved hans Hjemkomst var fornydt Krig med Evertig og beghadt.

15. Han sig i Sjø-Rullen skrev Dg Sekonde-Lieutenant blev; Tordenstjold han sit da Mod, Thi hans Hu til Krigen stod.

16. Al hans Manddom og Bedrift, Kan ei staa i dette Skrift; Men jeg vil for Læserne skrive det Fornemmeste.

17. Første Gang han fangede Priser ved Guldholmene, Sendte dem til Kjøbenhavn Dg lod melde der sit Navn.

18. At han skulde staa sig brod, Baron Lovendahl ham gav En Galei at seile med, Som var ny og vel udred.

19. Næste Dag, som fulgte paa, Lod han ud ad Søen staa, Hvor den svenske Kaper drev, Som da strog hans Fange blev.

20. Atter han paa Søen drog, Tvende svenske Skibe tog; Mellem Møn og Trolleborg kom han i Betræk og Sorg.

21. Orlogs Skibe seg da drev, Han af dem omriget blev; Han var da bested i Nød, Men sig dog fra dennem fjød.

22. To Fregatter blev dernæst Udi Søen af ham tvæst; Naade han hos Kongen fandt Dg blev Kaptein-Lieutenant.

23. Engang paa den svenske Strand Gik han med sit Folk iland, Da de svenske Rhytter Hannem der omringede.

24. Han med Kaarden hug, da til Svensken, som ham fange vil, Hug ham Haanden ganske af, Den han savned til sin Grav.

25. Tordenstjold i Søen sprang, Kuglerne omkring ham sang, Svømmede til sin Fregat, saa de sit ham ikke fat.

26. Atter han i Slag da kom Med en svensk Fregatte, som var hans Obermand i Magt Dg ham vildet ødelagt.

27. Tordenstjold da stjød saa fort, At den Svenske maatte bort, Kunde neppe fore Seil, Saa hans Anslag slog ham feil.

28. Kongen blev ham da saa god For hans usofsagte Mod; Kaptein han derpaa blev Dg sit Bestallingsbrev.

29. Efter megen anden Strid, Trofskab, Tjeneste og Fliid, Blev han som en tapper Mand Tagen op i Adelsstand.

30. Peder Bessel var hans Navn; Men til Tegn paa alt det Gavn, Som han gjorde dansk Folk blev han kaldet Tordenstjold.

31. Han end mere Naade fandt, Han blev General-Adjutant, Ober Kongens Flaade gif; Tvende Skibe fangne sit.

32. Strog han høier' steg end før, Gjores nu til Kommandør, Faar en Guldbedalsje for Den Trofskab, han lod see,

33. Danske Skibe seg han da Tog de Svenske stragen fra, Dernæst mod en Hukkert gif Dg den samme fange sit.

34. Han nu fuld Kommando faar Ober Nordsjøen og gaar Tappert mod de Svenske frem, Skibe tolv fratager dem.

35. Fanger og en Kommandør Dg en anden Officer, Præst og en Brudgom sammested, Tvende Kvindfolk ogsaa med.

36. Da Kong Karl den Tolvte faldt, Dg ham dette blev fortalt Han sig da forhyner med Fuldt Vædis og drog afsted.

37. Han til Kongen bringede Denne gode Tidende. Kongen gav ham mere Magt, Gjorde ham til Schoutbynacht.

38. Imod Gothenborg han drog, Han belciredede og tog Svensken fire Skibe fra, Velfornøiet blev han da.

39. Marsstrands Fæstning seider han, Dg beser den hele Plan; Han forklædte sig og gif i eu svensk Habit og Skif.

40. Listig var han og polist, Gik omkring og fulgte

Riff; Tordenskjold da kjel i Sind Tager stragen
 Vhen ind.

41. Han da Brev til Kongen fik, Pod ham vide,
 hvor det gif; Da fordi han dette brev, Biee-Admiral
 han blev.

42. Da han denne Vre faar, Var han ni og thye
 Aar; Tjenesten han kom udi Ehtten hundrede og ti.

43. Jeg nu kort fortælle vil, At han steg i ti Aar til
 Saadan hoi og mhadig Stand, Blev saa stor en
 Adelsmand.

44. Vil jeg gjore Rguing raa Alle Skibe store,
 smaa, Som han ene far gede, Bliber det halvt hundrede.

45. Siden han i Mandom drev, Saasom Freden
 sluttet blev; Manddom nok saa kort en Tid, Vre
 nok faar tapper Flid.

46. Da i Landet vor nu Fred, Tordenskjold vil
 langt afsted; Udenlands han reiste da, Men han kom
 ei langt herfra.

47. Han i Tydsland kom i Strid I en ulykkelig
 Tid, Med den svenske Oberst Stahl, Som ham
 Livet lumst frastjal.

48. Denne Stahl i en Duel Etat vor Tordenskjold
 ihjel; Dette Mord dog havnet blev, Thi en Danst-
 mand det bedrev.

49. Men da Krigen Ende fik, Hastig han af
 Verden gif. Han i Holmens Kirke staa; Men hans
 Vre ei forgaar.